

Editorial

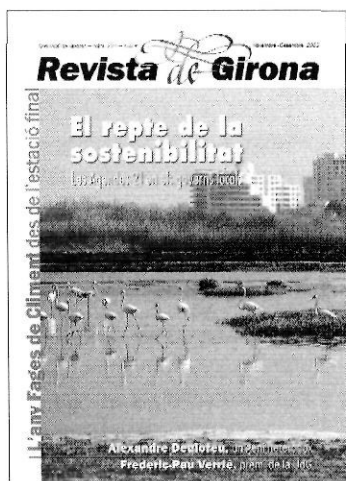

La catedral, més que un temple

L'any que és a punt d'acabar ha estat per molts motius, encara que sense proclamació explícita, l'any de la catedral de Girona. Les obres del Pla Director de la seva restauració han assolit cotes fonamentals, com la façana i el campanar. S'ha publicat un llibre cabdal per aprofundir en el seu coneixement. S'ha celebrat el segon Congrés d'Història de Girona, dedicat monogràficament a revisar la Seu en els seus aspectes històric i arquitectònic, artístic i literari, religiós i social; un congrés que, si bé culmina aquest novembre amb la lectura i el debat de les comunicacions per part dels especialistes, s'ha obert a la ciutat amb la presentació pública de nou ponències i quatre conferències ofertes esglaonadament a partir del mes de març. L'any 2003 es clou, a més, amb dues exposicions simultànies que reconstrueixen la vida interna i externa de la catedral. Si l'una explica el dilatat procés de construcció dels successius edificis, l'altra recorre el paper importantíssim que la Seu ha tingut al llarg dels segles en la història i la vida de la ciutat. Alhora, totes dues donaran peu a noves conferències, dramatitzacions, tallers escolars i visites guiades.

Tal com es va dir en l'acte inaugural de les exposicions, la catedral és un edifici polivalent i ha esdevingut, amb el temps, molt més que un temple. És l'element més elevat i més definidor de la silueta urbana de Girona. És el més singular dels monuments de la ciutat i conté un conjunt excepcional d'obres artístiques. És un vestigi únic de la història i el millor símbol del passat gironí en els àmbits més diversos. És el primer lloc sagrat per als creients, la seu episcopal i la mare de totes les esglésies del bisbat. És sovint —i pot ser-ho encara més— l'escenari de recitals, concerts, festivals i tota mena de concentracions aplegades sota el signe de l'art, la cultura, l'espiritualitat, la solidaritat i la pau. És, més enllà de la fredor aparent de les seves pedres, una càlida presència viva, un signe permanent de l'esperit que s'eleva majestuós sobre l'atrafegat i convuls horitzó de la ciutat.

La catedral de Girona bé mereix, doncs, per tot això, l'atenció rebuda durant els últims mesos i els esforços que encara caldrà fer per completar la seva restauració, facilitar el seu bon ús i consolidar la seva indispensable projecció futura.

Presentacions: Continuem presentant els números de la *Revista* en llocs relacionats amb els temes dels seus dossiers centrals. El 218, sobre Ramon Reig, al Museu de l'Empordà de Figueres, al bell mig de l'exposició del centenari del pintor i en coincidència amb l'aparició del catàleg de la mostra. El 219, sobre les Guilleries, a la sala de les columnes de la presa de Susqueda, en presència de més de cent trenta persones. El 220, sobre els immigrants, a Banyoles, en companyia d'un grup considerable de nous ciutadans. Així anem vinculant els nostres escrits amb la realitat viva dels territoris i de les persones que han estat objecte de la nostra atenció.